

skabe Tilfredshed til alle Sider, tror jeg, at han kun ser til den ene Side. Maaske vil den skabe Tilfredshed blandt Fiskerne, men den vil langt fra skabe Tilfredshed blandt Aalegaardsejerne, thi de ser, at der her foretages et Stormløb mod de Rettigheder, de tidligere har haft. Naar den ærede Minister siger, at Forholdet efter den nye Lov bliver omtrent det samme som efter den gamle, og at der ingen Væsensforskul er, er jeg fuldstændig uenig med ham, der er netop en Væsensforskul, f. Eks. bliver Aalegaardsejerne tvunget til at sætte deres Garn ud tidligere, end de plejer, og endvidere bliver der tillagt Nævnet en større Myndighed end tidligere. Der er saaledes virkelig sket en Forandring, som er i Aalegaardsejernes Disfavour. Jeg vil henstille til den højtærede Minister at se lidt klarere paa Sagen.

Nordby: Den ærede Ordfører oplyser mig og Tinget om, at uagtet det, jeg har anket over i 4de Stykke, staar i den nu-gældende Lov, er der ikke sket noget, som kan bebrejdes Administrationen eller Overnævnet i de forløbne 10 Aar, og forstod jeg den ærede Ordfører ret, mener han, at det dermed er bevist, at Paragraffen er god. Dette Ræsonnement kan jeg absolut ikke gaa ind paa. Hvad er for det første 10 Aar i Tidens Løb? Fordi der ikke er sket noget i de forløbne 10 Aar, kan der godt ske noget senere. Jeg har ganske vist før indrømmet, at jeg ikke kan paavise noget saadant, men der er for øvrigt ikke i Udvalget fremkommet nogen Statistik over, hvad der er sket, og hvad der ikke er sket med Hensyn til Aalegaardsnævnets Afgørelse. Jeg vil nu gerne tro, at der ikke er noget i særlig Grad at klage over, men derfor er der aldeles ikke noget i Vejen for, at der kan ske noget i Fremtiden. Jeg maa for mit Vedkommende sige, at jeg har oprindelig stemt imod Loven for 10 Aar siden, fordi jeg kunde se, at det var en meget uheldig, for ikke at sige en meget farlig Lov. Det vil efter mit ringe Skøn være en meget ejendommelig Grund at vedtage et Lovforslag paa — jeg kunde fristes til at bruge et stærkere Ord —, at fordi der ikke er sket nogen Skade i 10 Aar, vil der sikkert heller ikke ske nogen Skade i Fremtiden. Det kan jeg ikke gaa ind paa. Jeg vil fremdeles hævde, at det er en Urimelighed, der staar i dette Stykke, og at det danner det bedste Grundlag,

som det kommende Aalegaardsnævn vil kunne ønske sig, til at gøre sig skyldig i den absolutte Uretfærdighed at fratage Aalegaardsejerne deres Rettigheder. Det kan de gøre med Loven i Haand i den Form, den nu har og sandsynligvis om kort Tid vil faa. Det er det, jeg har paataalt, det har jeg gjort for 10 Aar siden, det gør jeg i Dag, og det vil jeg fremdeles gøre. Det er og bliver et Grundlag for en Uretfærdighed, og det vil jeg fralægge mig Ansvar for. Jeg har stillet et meget moderat Forslag for at imødekomme den anden Part, det gaar i sine Enkeltheder ud paa, at Aalegaardsejeren beholder det, han en Gang har indtaget og kan bevise, at han har indtaget, og hvad der ligger ud derover — det har jeg gerne indrømmet —, det maa Nævnet træffe Bestemmelse om. Det har imidlertid de ærede Modstandere aldeles ikke villet gaa ind paa, det er meget beklageligt, og jeg maa sige, at jeg er i allerhøjeste Grad forundret over, at sindige og retsindige Mennesker ikke har kunnet gaa ind paa et saadant Forslag. Jeg forstaar det ikke, men det nytter jo for øvrigt ikke, at vi diskuterer det videre. Jeg kan og vil ikke gaa med til en Lov af den Art, der her er Tale om.

Ordføreren (Maegaard): Med Hensyn til den Bestemmelse, hvorom der er en forskellig Opfattelse mellem det ærede Medlem og mig, vil jeg blot atter fremholde, at denne Bestemmelse blev vedtaget med Flertal for 10 Aar siden i dette høje Ting lige saavel som i det andet, den er indstillet af Kommissionen, vedtaget enstemmigt i Folketinget og nu indstillet til Landstinget med et Flertal og har virket i disse 10 Aar uden nogen som helst Gene. Derfor siger jeg, at det er urigtigt at gøre et Tilbageskridt paa dette Omraade, det vilde være urigtigt ogsaa af Hensyn til den Kommission, som skal tage dette Spørgsmaal under Overvejelse.

Nordby: Det vil altid være rigtigt at rette de Fejl, man har begaaet, og at der er blevet begaaet en Generalfejl i 1907 med Hensyn til Lovgivningen paa Aalegaardsomraadet, er jeg aldeles klar over. Det er det, jeg har ønsket at rette paa en efter min Mening meget lempelig Maade, men det har de Herrer ikke villet gaa med til.

Hermed sluttede Forhandlingen.